

IN DE SCHIJNWERPER

Jaap en Gaby van Vliet: 'Straks weer voor vijf weken weg'

Jaap van Vliet (64) en Gaby Hartman (63) wonen op Weiver 30. Zoon Hessel (27) woont in Amsterdam en werkt als Business Application consultant bij Wessanen. Jelmer (23) woont nog thuis. Hij studeert technische bedrijfskunde aan de HvA.

Wat doe jij voor werk, Jaap?

Ik ben chieft engineer bij Subsea7, zeg hoofd technische dienst op een pijpenlegger. Dat is een schip met zo'n 120 man aan boord dat pijpen legt van een oliebron in zee naar een drijvend productieplatform. Ik ben nu vier weken thuis geweest en volgende week vertrek ik weer voor vijf weken. Dan vlieg ik naar Brazilië en met een helikopter door naar dat schip. We hebben vanaf 2016 een vijfjarig contract. Ik heb vier technische departementen onder me en ben 24 uur per dag oproepbaar voor de hoofden van die departementen. Ook de bouw van die pijpenlegger hier in Nederland heb ik begeleid, dus ik ken dat schip wel goed, ja.

Hoe word je chieft engineer?

Op het Zaanlands Lyceum was ik twee keer blijven zitten, omdat er van mijn kant te weinig actie was, haha! Via een kennis van mijn vader mocht ik daarna naar de Hogere Zeevaartschool op Terschelling. Ik dacht: beetje zeilen, beetje roeien, dat lijkt me wel wat. Maar we moesten gewoon aan de bak. In uniform, haartjes kort. Ik had lang haar en daar ging gewoon de schaar in. Na verloop van tijd ging ik bij Smit Lloyd werken. Die had schepen die offshore units bevoorraden en het ankerwerk ervoor deden. Ik heb altijd gewerkt met meerdere weken, vroeger zelfs maanden, op en af. Als je daar bent moet je focus ook daar zijn. Tegenwoordig bel ik elke dag en heb je wifi, maar vroeger had je alleen luchtpost, waarbij het wel vier weken kon duren voordat Gaby mijn brief ontving. Bellen in nood kon alleen via het kantoor in Rotterdam.

Moet je een bepaalde instelling hebben om zo lang samen te leven met mensen waar jij niet voor gekozen hebt?

Ik ben wel een teamspeler, waardoor ik meestal wel weet hoe ik de teams moet leiden. Maar als er iemand bij is die daar niet in past dan moet die elders gaan werken. Een sociaal leven is er niet echt, omdat iedereen twaalf uur achter elkaar werkt en dus maar weinig vrije tijd heeft. Ik probeer om de dag drie kwartier rondjes te lopen op het helikopterdek. Klinkt gek, maar dan ben je buiten en daar hoef je geen veiligheidskleding en helm op. Ik beklim aan boord ook regelmatig de toren van 55 meter hoog. Er is wel een lift, maar van dek 5 waar mijn kantoor is naar de brug op dek 9 neem ik de trap. De hele dag.

Ik kan mij voorstellen dat je hoogtepunten van je kinderen hebt gemist.

Zeker. Vroeger dacht ik om na tien jaar te stoppen, maar het werk zelf en dit ritme bevallen me toch goed. Ik heb de kinderen vaak naar school gebracht en opgehaald en kon ik daarna met ze mee naar de voetbal of de tennis. Voor vrouwen is dit werk vaak moeilijk. Gaby is heel zelfstandig, maar voor support in moeilijke tijden kon ik daar niet altijd bij zijn, nee. Gaby: Gelukkig heb ik mijn broer, zus en familie dichtbij. Veel vrienden zijn nog altijd bij elkaar en dat geeft stabiliteit in je leven. Je kunt altijd op ze terugvallen.

Zijn er ook vrouwen aan boord?

Nou, hooguit tien. Niet omdat Gaby erbij is, maar daar bemoei ik me niet mee. Daar komt bij dat ik geen type ben dat gauw verliefd is. Om vrouwen is op zo'n schip zelden gedoe, mede omdat je 12 uur op en 12 uur af bent. In Brazilië worden vrouwen opgeleid om zich 'netjes' te gedragen. Gaby: Nou, anders is daar dan ook het gat van de deur, hoor.

Waar zijn jullie geboren?

Jaap: Ik ben in Amsterdam-Noord geboren, maar op mijn vierde verhuisden we naar Zaandam. Gaby: Ik ben in het huis waar mijn zus Nicole de Wagemaker woont geboren (J.J. Allanstraat) en ben nooit Westzaan uit geweest. Jaap en ik zaten allebei op het Zaanlands en kenden elkaar ook van de hockey. We hielden elkaar wel in de gaten, kwamen ook wel bij elkaar over de vloer, maar pas toen ik op de alo sportopleiding zat kregen we eind 1977 verkering. Kort daarop ging hij weg en begon het brieven schrijven. Ik was 20 toen mijn moeder overleed. Nicole was 16 en Erik 12, dus namen Nicole en ik thuis een beetje haar taken waar. Ik kreeg blessures en was teleurgesteld dat ik geen gymjuf meer kon worden. Want dat was echt mijn droom. In 1980 hebben we dit huis gekocht, een jaar later trouwden we en in 1985 hebben we nr 28 erbij gekocht. Drie jaar geleden is alles vernieuwd en geïsoleerd.

Wat doe jij voor werk, Gaby?

Bij Arend, een vriend van Jaap, kon ik tandartsassistent worden. Dat heb ik acht jaar gedaan. Daarna ben ik de Opleiding Mondhygiëne gaan doen en in de praktijk van Arend en voor kaakchirurgen in de ziekenhuizen van IJmuiden en Beverwijk gaan werken. In 2002 verdween mijn plek en ben ik in Driehuis voor mezelf begonnen. In 2007 heb ik samen

met Arend, twee andere tandartsen en een mondhygiënist een pand gekocht in Santpoort-Noord en daar is nu onze praktijk. We zijn inmiddels behoorlijk uitgebreid. Ik werk twee à drie dagen per week.

Jij hebt er al die jaren veel alleen voor gestaan.

Ja. Toen Jelmer kwam zijn de kinderen als ik werkte twee of drie dagen per week naar Jaap en Erna Leguijt op de Kersenboomstraat gegaan. Daar hebben ze het zó geweldig gehad. Toen ze gingen tennissen en voetballen was het een hele racepartij om ze overal naartoe te brengen. Hessel trainde op een gegeven moment zelfs in Hoorn. Ach ja. Je rolt erin en dat gaat gewoon zo. Ik heb de kinderen ook vaak even naar buurvrouw Van der Werff gebracht. Speelde de een uit en de ander thuis, ik was er. En nog. Ik heb altijd alles van de jongens gevolgd. Ik heb het altijd heel druk gehad, ook toen we nog geen kinderen hadden. Ik deed zelf veel aan sport, zat in commissies, heb eigenlijk altijd wel een eigen leven gehad. Zodra Jaap weg moest was het altijd onrustig in huis. Dat gold voor Jaap, maar zeker ook voor de jongens. Jaap heeft het altijd erg gewaardeerd wat ik allemaal deed. En dat liet hij merken ook, ja.

Wat vinden jullie belangrijk in het leven?

Jaap: De stabiliteit die Gaby in het gezin bracht. En voor mezelf? Dat je gelukkig leeft en blij bent. Gaby: Gezond zijn en gelukkig met elkaar. Dat je er altijd voor elkaar bent. Dat hebben we niet alleen binnen ons gezin, maar ook binnen de familie en met onze vrienden.

Marijke van der Pol